

Brabec mír na Šumavě nezajistil

Ministr Brabec nás, šumavské starosty, občany našich obcí, stejně tak jako celý zbytek republiky včetně jejího prezidenta ujišťoval, že on situaci na Šumavě a okolo Šumavy uklidní.

Bouřlivá mediální kampaň posledních dnů, výroky pana ministra Brabce, jeho náměstků, poslanců a senátorů Parlamentu České republiky, krajských samospráv, starostů, odborných institucí, vědců a aktivistů se dá nazvat jakkoliv, jenom ne klidem a mírem na Šumavě. Společným jmenovatelem událostí posledních dní se zdají být změny v novele zákona o ochraně přírody a krajiny. Nad Šumavou, ale spíš o Šumavu, se rozpoutala smršť přesahující sílu orkánu Kiryll, jehož desetileté výročí jsme si letos připomněli. Jsou tím problémem skutečně změny novely navržené senátem? Proč tolik povyku, když ti nejhlasitější křiklouni připomínají, že podobu novely zákona, která odešla z Poslanecké sněmovny do Senátu, odhlasovala drtivá většina poslanců a jsou si jisti stejným, ne-li lepším výsledkem hlasování? Hlavní problémem je to, že se ministr Brabec přiklonil pouze na stranu aktivistů.

Za obec Stožec jsem právě podepsala výzvu poslankyním a poslancům, která v úvodu říká: *„Narodili jsme se tady, žijeme tu, stejně jako naši předkové pečujeme o přírodu a krajinu, vychováváme zde naše děti a umíráme tady. Jsme obyvatelé Šumavy. Žijeme v souladu s přírodou a přejeme si, aby to tak zůstalo. Nikdy jsme přírodě neškodili. Naopak, našima rukama jsme Šumavu přivedli do stavu, kdy mohla být před 25 lety vyhlášena národním parkem. Vládní předloha zákona pošlapává naši historii, práci našich předků, zakazuje uchovat historické kulturní dědictví, zakazuje udržovat typickou střeoevropskou krajinu, zakazuje péči o horské louky a lesy, nařizuje rozmnožovat kůrovce, uzavírá Šumavu před návštěvníky a předává právo rozhodovat o našich domovech aktivistům. Ministr Brabec tyto cíle zastírá lživou propagandou o developerech a aquaparcích. Nechceme žádné lunaparky, aquaparky, golfová hřiště, developery, nechceme kácet stromy pro kšeft. Přejeme si jen plnohodnotně žít a pečovat o naše domovy. Nechceme ale žít život indiánů v rezervacích. V rámci projednávání novely zákona se jednoznačně prokázalo, že jde jenom o Šumavu. Senát jako jediný dal šanci šumavským obcím uplatnit své návrhy, které vycházejí z odborných znalostí a dlouhodobých zkušeností. Senátní návrhy tak reflektují situaci na Šumavě. Žádáme Vás, abyste svým hlasem respektovali demokratická práva nejenom šumavského tetřeva, ale i práva menšinové šumavské domorodé populace žít v národním parku. Nemáte-li vůli přijmout senátní návrhy, pak prosím uvažujte o možnosti vrácení novely zákona do nového legislativního procesu, jehož výsledkem bude skutečný kompromis.“*

A kompromis je to, o co tady skutečně jde. Jde o to, že se pan ministr Brabec na samém počátku přiklonil na stranu aktivistů a sám tak ukázal záda všem ostatním, kteří dychtili dojít ke kýženému kompromisu. A protože Senát pochopil, že návrh zákona z Brabcovy dílny není žádným kompromisem, ale naopak diktátem, který ohrožuje jak zájmy lidí žijících na Šumavě i Šumavu samotnou, učinil změny, které předejdou největším možným katastrofám. A najednou se to všechno provalilo a začala zmiňovaná mediální smršť. Najednou, jak ministr Brabec a jeho úředníci, tak všemožní a všemocní aktivisté hovoří stejnou řečí a všichni se, jak hejno supů, pustili do senátorů, starostů a neexistujících developerů.

Na lednové schůzi v Senátu při projednávání novely zákona o přírodě jsem si z galerie pro hosty pozorně vyslechla projev pana ministra Brabce. Opravdu se hodně snažil všem namluvit, že je nestranný a rezistentní vůči jakýmkoliv tlakům a jak rád a často na Šumavu jezdí. Nezasvěcení určitě uvěřili jeho řečem, já ani náhodou. Já jsem ho na Šumavě viděla jednou, obklopeného svými úředníky a přesvědčovacími rétory. Místní lidi ale nepřesvědčil ba naopak, ještě více je uvedl do nejistoty. Proč nechává všechny říkat lži o cross golfovém hřišti v naší obci? S golfovým nápadem nepřišla obec, ale Správa Národního parku Šumava, která ho prosadila do zásad územního rozvoje Jihočeského kraje. Naše obec tuhle pitomost hned při jejich první aktualizaci nechala vyškrtnout a už léta se s tímhle projektem nepočítá, ale ani nikdy nepočítalo. Nikdo z místních lidí na území obce nechce developerské projekty. Kdyby se pan ministr zeptal, mohla jsem mu to říct, ale to by pan ministr musel přijet na Šumavu i za starosty. Není tohle arogance moci? Jak se máme bránit? Vždyť developera nám do obce nasadila sama Správa Národního parku Šumava, která mu s radostí prodala bytový dům na Stožci a obec se proti tomu nemohla nijak bránit. Budou následovat další?

Když už pan ministr nebyl schopen na Šumavě nic vyřešit, tak začal některé šumavské starosty pomlouvat a snižovat jejich důstojnost. Například se dozvíme, že jsou starostové křiklouni, protože ostatní jsou spokojení. Jak k tomuto tvrzení došel? Ne každý je vybaven odvahou se veřejně vyjádřit, a proto máme mezi sebou zvolené své zástupce, kteří hovoří „naší řečí“, řečí „našeho kmene“. Stožec je druhou nejrozsáhlejší obcí ležící v Národním parku Šumava s celým svým katastrem a já jsem od založení národního parku jeho čtvrtou starostkou. Žádný z mých předchůdců, pan Kříž, paní Lelková, pan Černý, neměli na problematiku národního parku jiný názor, než který dnes zastávám i já. Bohužel vidím, že my, kteří na Šumavě žijeme, někomu hodně vadíme. Proč nás zde nenechají klidně žít? Naše děti se zde narodily, Šumavu milují a chtějí zde zůstat. Máme se obávat dalšího odsunu? Proč někomu vadí turisté, kteří chtějí na Šumavu přijet za přírodou, zaparkovat auto, někde se najíst a také dojít si na normální záchod? Proč vadí turisté, kteří chtějí vidět historickou Stožeckou kapli, kterou postavili naši předci? Proč vadí člověk jako takový? Popírá se fakt, že Šumavu přetvořili lidé svou prací. Odedávna tady žili lidé, krajinu přetvářeli, budovali svá sídla a žili naplno své životy. Po staletí přetvářeli divokou přírodu v kulturní krajinu a teď chce pár „vyvolených“ tuto krajinu vrátit do doby neolitu. A my jim v tom bráníme. Proto vyšel původní návrh zákona takový, který by všemožnými způsoby znechutil a následně i zabránil lidem na Šumavě žít.

Děsí mne, že se pan ministr a jeho posluhovači chovají jako nadlidi a jenom jejich pravda je pravda. Proto se zavírají turistické cesty a lžou o jejich otevírání, lžou o developerských projektech, golfových hřištích, akvaparcích, lunaparcích, betonování Šumavy, o starostech a šumavských lidech. Tímhle lhaním nejde žádný kompromis zařídit. Možná proto tolik křičí, protože lež má krátké nohy. Bohužel, hodně nezasvěcených jim věří. Velice si přeji, aby se naslouchalo nám, lidem na Šumavě. Chceme žít na Šumavě v přírodě krásné, zelené a zdravé. Chceme „jen“ žít, ale chceme žít v poklidu a ne jako ve válečné zóně, kterou zde vytvořil svoji politikou ministr Brabec.

Bc. Drahomíra Stanžovská
starostka obce Stožec